

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

...

Ίδιοκτήτης: Δ. Π. ΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΣ

...

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

...

Συντρομή χρονιάτικη: Γιά τήν Ἑλλάδα καί τήν Κρήτη δρ. 10. Γιά τὸ ἔξωτερικὸ φρ. χρ. 12,50.—Γιά τίς ἐπαρχίες δεχόμεστε καί τρίμηνες συντρομές (β' δρ. τήν τρίμηνιά).—Κανέναν δὲ γράφεται συντρομητὴς ἂ δὲν προπλερώσει τὴ συντρομή του.

—><—

20 λεπτά τὸ φύλλο. — Τὰ περασμένα φύλλα πουλιούνται στὸ γραφεῖο μᾶς διπλὴ τιμὴ.

—><—

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίосκια, καί στὶς ἐπαρχίες σ' ὅλα τὰ Πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΦΩΣ ΣΤΑ ΒΟΛΙΩΤΙΚΑ.—ΤΙ ΚΑΤΑΘΕΣΑΝΕ.—Ο ΚΑΥΓΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΠΛΩΜΑ.—ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ.—ΓΙΑΤΡΙΚΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ. ㊦㊦㊦

ΦΩΣ! φῶς! Στὴ Βολιώτικη «Θεσσαλία» δημοσιεύονται μὲ τὸ νῖ καί μὲ τὸ σῖγμα τὰ ὄσα εἶπανε καί καταγγείλανε διάφοροι πολῖτες στὴν ἀνάγκη γιὰ τοὺς μαλλιαροὺς καί τοὺς ἀθεϊστὲς τοῦ Βόλου. Εἶναι νὰ ξεκαρδίζεσαι κανεὶς ἀπὸ τὰ γέλια καί νὰ τραβᾷ τὰ μαλλιά του ἀπὸ τὴν ἀπελπισιὰ διαβάζοντας τόσες ἀνοησίες καί τόσες ἠλιθιότητες. Ὁ Δεσπότης τοῦ Βόλου καί ὁ ἐφετοποιοτήτης κ. Ἀμπελῶς πού πρωτοστατοῦνε σ' αὐτόνε τὸ βάρβαρο καί μεσαιωνικὸ διωγμὸ δὲ θάνατι κηθόλου εὐχαριστημένοι μ' αὐτὸ πού τοὺς σκάρωσε ἡ «Θεσσαλία». Τοὺς ξεσκέπασε, τοὺς γελοιοποίησε πέρα πέρα.

Μὰ τί χρειάζονται τὰ λόγια; Παίρνοντας ἀπὸ δῶ κι ἀπὸ κει μερικὰ λογάκια ἀπ' ὄσα ἀκουστήκανε στὴν ἀνάγκη, θὰ μποῦμε καλύτερα στὴν οὐσία καί θὰ νιώσουμε γιὰτὶ σηκώθηκε ὄλος αὐτὸς ὁ θόρυβος.

ΕΝΑΣ ποῦχε τὸ κορίτσι του στὸ σχολεῖο τοῦ Δελμούζου, ὁ κ. Βράνος λογιστής, κατέθεσε στὴν Ἀνάγκη, μαζί μὲ ἄλλα, καί τοῦτο:

— Τῆς ἔκαμα παρατηρήσεις διὰ τὰς ἐκθέσεις πού ἐγράφοντο εἰς γλῶσσαν μαλλιαρὴν καί μοὶ εἶπεν ὅτι τὰς γράφουν εἰς τὴν ἀπλὴν πρῶτα καί ὕστερα τὰς μεταφράζουν εἰς τὴν καθαρεύουσαν. Τῆς ἐζήτησα τὰ τετράδια ἅτινα ὁμως ἐκρατοῦντο εἰς τὸ Σχολεῖον μετ' ἐπίμονον ἀπαιτησίν μου μοὶ ἐπαρουσίασεν ἓν ὅπερ εἶχεν ἐκθέσεις εἰς χυ-

δαῖαν γλῶσσαν μεταξὺ τῶν ἐκθέσεων ἦτο καί μία περὶ τοῦ «Μαρμαρωμένου βασιλιά» (Τρομερρό!)

Ἡ κ. Ζαχαροῦλα Ι. Σταυρίδου καταθέτει τὸ ἀκόλουθο «σοβαρώτατον γεγονός».

— Ὅταν ἔγινεν ὁ θόρυβος διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Παρθεναγωγείου Δελμούζου, παρετήρησα ὅτι ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῖτι τοῦ Σπηλιωτοπούλου ὁ κ. Δελμούζος μὲ τὸ ἀμάξι τοῦ κ. Κουκιάδου καί κατέλθε φέρων ἓνα μεγάλο δέμα, τὸ ὅποιον εἶφαινετο νὰ περιεῖχε βιβλία. Ἠρώτησα τότε τί τρέχει καί μοῦ εἶπον ὅτι ἡ κόρη τοῦ Σπηλιωτοπούλου ἦτο ἄρρωστη καί ἦλθε γιαιτρός. Ἀντελήφθηθην ὅμως ὅτι αὐτὸ δὲν ἦτο ἀληθές.

Ὁ κ. Ν. Διαμαντόπουλος φωτογράφος κατέθεσεν ὅτι ἔχει ἀδελφὸν κληνεργάτην ὅστις πρὸ μηνὸς ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῖτι του τὴν «Ἐρευαν» τοῦ κ. Δρακοῦλη, ἥτις συνήθως διανέμεται δωρεάν ἀπὸ ἓνα μονόχειρα Χρηστον.

Ὁ κ. Δ. Οἰκονομόπουλος ἔμαθε ἀπὸ τὸ Γ. Στασινόπουλο πὼς ὅταν ἐχώνησε, αἱ μαθήτριά του κ. Δελμούζου ἐπαιζαν χιονοπόλεμον καί ὅτι, ὅπως εἶπον ἄλλοι εἰς τὸν Στασινόπουλον, ὁ Δελμούζος ἔτριβε τὰ στήθη τῶν μαθητριάων.

Ὁ κ. Μανώλης Τσελεμπήκης ἐνθυμεῖται ὅτι ὁ κ. Πλάτων Δρακοῦλης (πού εἶναι δὴ φανατικὸς καθαρευουσιάνος!) συβούλευε τοὺς συντάχτες τοῦ «Ἐργάτη» νὰ γράφουνε μαλλιαρά !! Θυμᾶται ἀκόμα πού τοῦ «Ἐργάτη» οἱ συντάχτες εἶχον ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος «Νουμάς», μὲ τὸν Πάλλην καί μὲ τὸν καθηγητὴν κ. Χατζηδάκην.

Ὁ κ. Παντ. Σταμούλης καταθέτει ὅτι καί στὴν Ἀργαλαστή ἔγινε συλλαλητήριον γιὰ τὰ ἀθεϊστικά καί διδασκαλικά καί ὅτι ὁ Κουμπῆς συνεχῆται κατηχῶν τοὺς νέους. Ἀναφέρει ὅτι ὁ Κουμπῆς εἰς συζήτησιν μὲ τὸν ἱατρὸν Παπαγιάννην ὑπερησπίζετο τὴν γλῶσσαν τῶν μαλλιαρῶν καί ἐκατηγόρει τὸν Μιστριώτην. Ἐπίσης ἔλεγεν ὅτι τὸ Σχολεῖο τοῦ Δελμούζου ἐπλήθρον τὸν σκοπὸν του καί ἡμύνετο τοῦ κ. Ψυχάρη (!!) Καταθέτει ἐπίσης ὅτι ὁ Κουμπῆς ἐξεφράζετο κατὰ τοῦ κλήρου καί ἀναφέρει ὅτι μιά φορὰ κατὰ τὸ Πάσχα ἔσπασε τὴν λαμπάδα του !!

Ὁ κ. Θ. Παπαϊωάννου καταθέτει ὅτι ὁ Ζάχος καί Οἰκονομῆς ὑπεστήριζον ὅτι ἡ γλῶσσα ἢ μαλλιαρὴ τοῦ Ψυχάρη ἦτο ἡ καλλιτέρα καί ἤρχισαν μάλιστα νὰ γράφουν εἰς τὸν «Ἐργάτην» μὲ τὴν γλῶσσαν αὐτήν. Λέγει ὅτι ἐνθυμεῖται καλῶς, ὅτι τὸ περιοδικὸν «Νουμάς» ἤρχετο τακτικά εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Ἐργάτου», ὁ δὲ Τ. Οἰκονομῆς ἦτο καί ἀντικρῶσπος τοῦ «Νουμά» καί ἔγραφε καί συνδρομητὴς εἰς αὐτόν.

ΑΥΤΑ εἶναι τὰ σπουδαιότερα σημεῖα τῆς κατηγορίας καί τὰ ψαρέψαμε σὲ δυὸ φύλλα μοναχὰ τῆς «Θεσσαλίας» (4 καί 5 Σεπτ.). Λυπούμαστε πού δὲν ἔχουμε τόπο νὰν τὰ δημοσιέψουμε ὅλα ὄσα δημοσιεύει καί ὄσα θὰ δημοσιέψει ἡ «Θεσσαλία», γιὰ νὰ δεῖτε ἴσαμε πού φθάνει ἡ συκοφαντία, ἡ ἐμπάθεια, ἡ στενοκεφαλιὰ καί ἡ κακοψείθεια μερικῶν ἀνθρώπων πού στὰ προσωπικά τους πάθη καί συμφέροντα φροντίζουν νὰ δίνουνε γενικώτερον χαρακτήρα καί νὰ παρουσιάζονται πὼς φροντίζουνε γιὰ τὸ κοινὸ καλόν.

Τὸ Σχολεῖο τοῦ κ. Δελμούζου τοὺς πείραξε τὰ συμφέροντά τους. Τὸ πολεμήσανε, τὸ κλείσανε καί τώρα ρεζίλευον ἓνα ἀλάκαιρο ἔθνος, παρουσιάζοντάς το στὸν κοίμ-

τισμένο κόσμιο γιά βάρβαρο, μόνο και μόνο γιά νά δικαιολογήσουν τό άπρεπο και πρόστιχο γέροσμό τους.

Νά δεσπότης, νά μάλαμα!

ΜΑΛΛΙΑΡΟΣ στή δημιουργική του δουλειά και μαλαροδιώχτης στή δημοσιογραφική του δουλειά. Ο λόγος γιά τόν κ. Ξενοπούλου. Τρεις μαλλιαροί τον συντρέξαν σημαντικά νά θριαβέψει τή Δευτέρα βράδι στό «Αττικό» θέατρο. Ο Παλαμιάς πού άφιέρωσε στή «Στέλλα Βιολάντη» του ένα ύπερχο ποίημα, όταν άκόμα ή Στέλλα του εΐτανε ρομάντζο «Εφως έσταυρωμένος» και δημοσιευότανε στα «Παναθήναια». Ο Καλομοίρης πού του τή στόλισε με μουσική κι ό κ. Πάλλης πού βρισκότανε τή Δευτέρα βράδι στην Αθήνα και πού γιά τιμή του άπαγγελθήκανε από τήν κ. Κοτοπούλη (μαλλιαρή κι αυτή) τ' «Αγια χόματα» του, τά πρωτοδημοσιευμένα στον άριθ. 417 του «Νουμά». Μαλλιαρός άκόμα κι ό Νίκος Παπαγεωργίου πού άπάγγειλε μελωδικά τό ποίημα του Παλαμιά, μαλλιαρή και ή γλώσσα τής «Στέλλας Βιολάντης», γιομάτο από μαλλιαρούς και τό θέατρο.

Ο κ. Ξενοπούλος πού δέν είναι άγνώμονας άθροπος, δώ κι όμπρός δέ θά ξαναβρίσει τους μαλλιαρούς, έξόν κι ά μοιάζει με τόν πατριώτη του τό χαρτοπαίκτη, πού όταν κέρδιζε στα χαρτιά κρεμούσε τό κόνισμα του «Αη Διονύση» πάνω από τό κρεβάτι του κι όταν έχανε τό κρεμοσσε δξω από τό παραθύρι του νάν τό δέρνει ό άγέρας και ή βροχή

ΝΑ μās συμπαθήσουν οι υπάλληλοι του τράμι, μά τό παραξυλώσανε πιά με τις άπεργίες τους. Κάθε λίγο και λιγάκι στόπ! άπεργία. Η εταιρία φταίει πάλι, αυτοί φταίνε, δέν ξερούμε. Μά καιρός πιά νά κάνουμε μια άπεργία και μεις, οι επιβάτες. «Ας ποιήμε μεθαύριο πώς ή άπεργία βάσταζε άκόμα πέντε έξη μέρες κι άς τά βολέψουμε όπως τά βολεύαμε τις μέρες τής άπεργίας, μη πατώντας σέ τράμι.

Άλλο γιαιτρικό δέν υπάρχει και μόνο έτσι θάν τους σωφρονίσουμε.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ

Τό «Σκρίπ» τής Τρίτης (6 Σεπτ. σελ. 5) δημοσιεύει τάκλόουθα τρομαχτικά, κάτω από τους βροντερούς τίτλους «Η έορτή των Μαλλιαρών εις τό Αττικόν θέατρον. — Ο κ. Πρωθυπουργός προσφέρων άνθοδέσμην.»

«Από τινος οι μαλλιαροί διατελούν έν μεγάλη κινήσει προσπαθούντες νά δώσουν νέον τόνον εις τόν εναντίον τής έθνικής γλώσσης άγώνα των. Κατωτέρω θ' άναφέρωμεν πώς προσεπάθησαν νά παραπέισουν τους δημοδιδασκάλους χρησιμοποιούντες έν άγνοία του τόν κ. Πρωθυπουργόν, τόν όποιον ήθέλησαν ν' άνακηρύξουν επισήμως άρχηγόν των. Άλλ' έτι άπέτυχον πρό ήμερών έν Όλυμπία, τό έπέτυχον χθές έν τῷ Αττικῷ θεάτρῳ.

Επρόκειτο νά παιχθῆ τό έργον του κ. Ξενοπούλου, «Στέλλα Βιολάντη» του όποιου τόν πρόλογον έχει γράψει ό γνωστός μαλλιαρός κ. Παλαμιάς, έπρόκειτο δέ ν' άπαγγελθῆ ποίημα του άρχηγού των μαλλιαρών κ. Πάλλη άφιχθέντος πρό ήμερών έν Δίθερπουλ, άφιερωμένον εις τόν κ. Καλομοίρην, προς τοϋτο δέ εκλήθη ένα παραστή και έ Πρωθυπουργός, διότι ήθέλησαν νά δώσουν επισημότητα εις τήν έορτήν των.

Ο κ. Πρωθυπουργός λαδών έν Λουτρακίη τήν πρόσκλησιν, ειδοποίησεν ότι θά ήρχετο και διάταξε νά του φυλάξουν θέσεις. Παράγματι δέ άφιχθείς χθές τήν έσπέραν μετέβη εις τό θέατρον.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΟΡΤΗΣ

Η έορτή εξετυλίχθη μεθ' εσης ήτο δυνατόν μεταλασπερείας, παρισταμένον έν των επισήμων πλήν του κ. Πρωθυπουργού, του υίου του και του ιδιαιτέρου γραμματέως κ. Μαρκαντωνάκη, του προέδρου τής Βουλής κ. Τσιριμώκου και του ύπουργού των Έξωτερικών κ. Γρυπάρη μετά τής κυρίας του.

ΑΠΟΘΕΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Εις τό τέλος τής έορτής ήταν ή Δίς Κοτοπούλη άπήγγειλε τό ύπό του άρχιμαλλιαρού κ. Πάλλη ποίημα έχειροκροτήθη παταγωδώς, του κ. Πρωθυπουργού δώσαντος τό σύνθημα, είναι δέ γνωστόν ότι ή πρωταγωνίστρια του Αττικού θεάτρον διακρίνεται διά τόν μαλλιαρισμόν, είναι δέ τόσον φανατική, ώστε ουδέν έργον παίζει μη γραμμένον εις τήν μαλλιαρήν γλώσσαν. Εις τήν δίδα Κοτοπούλη προσεφέρθη και άνθοκόσμητος κλάδος φοίνικος με λευκάς ταινίας.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ

Η έορτή αυτή των μαλλιαρών έπροκάλεσε πολλά σχόλια και ήνοιξε τά μάτια πολλών, οτινες ειδον χθές δλοφάνερα ότι ενεργείται συστηματικός διωγμός κατά τής έθνικής γλώσσης.

Εκ τής περιστάσεως ταύτης έδόθη άφορμή ένα εξετασθούν τά λαδόντα χώραν κατά τήν εκδρομήν των δημοδιδασκάλων εις τήν Όλυμπίαν, τά όποια άνεστάτωναν ελους τους δημοδιδασκάλους.

Η ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

Τήν εκδρομήν ταύτην ήθέλησαν οι μαλλιαροί νά χρησιμοποιήσουν όπως επιτύχουν νά προσηλυτίσουν τους δημοδιδασκάλους. Προς τοϋτο, ως μās έπληροφόρησεν ό βουλευτής κ. Κουλουμβάκης, εξέδραμον ό περίφημος Πάλλης, ό διευθυντής του έργάνου των μαλλιαρών κ. Ταγκόπουλος, ό γνωστός παραξίλας Κωνσταντόπουλος, τόν όποιον εξυλοκόπησαν ως γνωστόν οι Πατρινοί, ή μαλλιαρή δεσποινίς

Ζωγράφου, ὁ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς κ. Τσιριμώκος καὶ ὁ τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμης, ἐκεῖ δὲ μεταβάντες ἐνήργησαν παρὰ τοῖς δημοδιδασκάλοις (νὰ προσκληθῆ καὶ — αὐτὲς οἱ λέξεις λείπουν ἀπὸ τὸ κείμενο) ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἵνα ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν συμποσίῳ κηρυχθῆ ἐπισημῶς ὁ μαλλιαρισμὸς ὡς γλώσσα ἐθνικῆ!

Ἄλλ' ὁ κ. Πρωθυπουργός ἀντιληφθεὶς τὸν κίνδυνον δὲν μετέβη εἰς Ὀλυμπίαν καὶ οὕτως ἀπέτυχεν ἢ ἐπιβουλή τσοσούταν μᾶλλον, καθ' ὅσον ἀπέτυχε καὶ ἡ προσπάθεια τῆς δεσποινίδος Ζωγράφου παρὰ τοῖς δημοδιδασκάλοις ὅπως προσκληθῶσιν οἱ κ. κ. Πάλλης καὶ Τραγκόπουλος.

Ἐν τούτοις ὁ ταραξίας Κωνσταντόπουλος ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ δημοσιογράφου κατώρθωσε νὰ μετᾶσχη τοῦ γεύματος ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἀλλ' ἀποπειραθεὶς νὰ ἐγείρῃ πρόποσιν εἰς μαλλιαρὴν γλώσσαν ἠμποδίσθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις τὸν ἔσωσε ἀπὸ φοβεροῦ ξυλοκόπημα.

Ὡς ἐπιληροφρήθημεν, οἱ μαλλιαροὶ εἶχον ἀπέφασιν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ ἔργον τῆς διαστρεβλώσεως τῆς γλώσσης ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τὸν περίφημον Δελμοῦζον, ὅστις εἶναι ἀρχηγὸς τῶν ἐν Βόλῳ ἀθέων.

Κι ὁ κ. Κουλουμβάκης δὲν μπορούσε νὰ μὴν ἀκουσθεῖ σὲ μὴν τόσο κρίσιμη περίστασι. Δημοσιεύει λοιπὸν στὸ «Σκριπ» τῆς Τετάρτης (7 Σεπτ. σελ. 5) τὸ σημαντικώτατον τοῦτο γράμμα γιὰ νὰ ποδείξει πῶς οἱ Μαλλιαροὶ (δηλ. οἱ κ. κ. Πάλλης καὶ Τραγκόπουλος) **μετεχειρίσθησαν ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΜΕΣΑ** «διὰ νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὴν ἐκδρομὴν τῶν δημοδιδασκάλων.»

Ἐξοτιμὲ φίλε,

Οὔτε ὑπὲρξά ποτε οὔτε θὰ ὑπάρξω γλωσσαμύνη. Ἄλλὰ ἐσημείωσα καὶ θὰ σημειῶ γεγονότα ἀναμφισβήτητα — γεγονότα ἀναμφισβήτητα καὶ σιχαμένα πράγματα ὅπως ὡς **ἐπανειλημμένως** παραδέχεται καὶ αὐτὴ ἡ «Ἔστια».

Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀναμφισβήτητον γεγονός, ὅτι οἱ Μαλλιαροὶ μετεχειρίσθησαν πάντα τὰ μέσα διὰ νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὴν ἐκδρομὴν τῶν δημοδιδασκάλων; Ὅτι ἐνήργησαν νὰ προσκληθῆ ὁ πρωθυπουργός ἵνα ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ καὶ προστασίαν συμμετάσχωσι τοῦ γεύματος καὶ ἀπαγγείλωσι μαλλιαριστὶ τὰ κατὰ τὴν «Ἔστιαν» σιχαμένα πράγματα; Εἶναι ἢ δὲν εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητον ὅτι κατ' ἐξοχὴν εὐνοοῦνται ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὁ ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὁ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτι-

κοῦ, οἱ κυρίως καταναλισκόμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Μαλλιαρισμοῦ καὶ δευτερευόντως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους; Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀληθὲς καὶ ἀναμφισβήτητον γεγονός, ὅτι ἢ εἰς τὸ «Ἀττικόν» ἐορτῆ τῶν Μαλλιαρῶν ἐδόθη καὶ παρεσκευάσθη, ἵνα ἱκανοποιήσῃ αὐτοὺς ὁ κ. Πρωθυπουργός, πρῶτος καὶ προκλητικῶς χειροκροτῶν, τούτο δὲ ἵνα μὴ χαρακτηρισθῆ ὡς ἀλλαξοπιστήσας, διότι ἠλείφθη καὶ δὲν μετέβη εἰς τὴν ἐκδρομὴν τῶν δημοδιδασκάλων:

Ἄλλὰ ἦτο πράγματι ἐορτὴ τοῦ Μαλλιαρισμοῦ; Αὐτὴ ἢ «Ἔστια» γράφει καὶ θεωρεῖ ἀδικαιολόγητον καὶ τὸν πρόλογον τοῦ Παλαμά καὶ τὴν παρεμβολὴν τοῦ Πάλλη. Καὶ εὐλόγως τίνα θέσιν εἶχον εἰς μίαν συνήθη παράστασιν ὁ μαλλιαρὸς πρόλογος καὶ ἡ πρωτοτυπία τῆς μαλλιαρῆς παρεμβολῆς μεταξὺ τῆς β' καὶ γ' πράξεως; Ὅταν δὲν ἀρνῆται τὰ γεγονότα ἢ «Ἔστια» καὶ εἰς τοιοῦτους μάλιστα **αὐτὴ πρώτη** προβαίνει χαρακτηρισμοὺς αὐτῶν, ἔπρεπε νὰ ἀντιλαμβάνεται ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτυχῆς ὑπεράσπισις τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὅστις εἰς τοιαύτην γνωστὴν ἐκ τῶν προτέρων ὡς τοιαύτην παράστασιν ἐζήτησε τηλεγραφικῶς ἀπὸ τοῦ Λουτρακίου νὰ τῷ κρατηθῆ θέσις.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν μόνον προσθέτω: Ποῦ εὐρον οἱ Μαλλιαροὶ τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐπιτιμήσωσι τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς πυγμῆς καὶ τῶν λαϊκῶν δημοψηφισμάτων, διότι δὲν μετέβη εἰς τὴν ἐκδρομὴν τῶν δημοδιδασκάλων;

Πῶς δὲ αὐτὸς ὁ ἐρίγδουπος καὶ νεφεληγερέτης συνέβη νὰ δεχθῆ ταπεινῶς τὰς ἐπιτιμήσεις καὶ νὰ προσέλθῃ εὐπειθῶς εἰς τὴν ἐν τῷ «Ἀττικῷ» ἐορτῆν; Μέχρι τοῦδε ἐπίστευον, ὅτι εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ Μαλλιαρισμοῦ. Ἦδη ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι πρόθυμον καὶ εὐπειθὲς αὐτοῦ ὄργανον.

Ἦ μήπως ἀρνεῖται ἢ «Ἔστια», ὅτι ὁ κ. Ἐλευθέριος Βενιζέλος εἶναι φανατικὸς μαλλιαρὸς; Ἐὰν καὶ τοῦτο γράψῃ, βεβαίως ἐπ' αὐτοῦ δὲν θὰ λάβῃ ἀπάντησιν, τοῦλάχιστον παρ' ἐμοῦ. Διότι ἀρνήσις τοιαύτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσέλθῃ ἐκ τῆς τακτικῆς συντάξεώς τῆς, ἥτις τόσον προσπαθεῖ νὰ γράψῃ γεγονότα καὶ νὰ τὰ κρίνῃ σοδαρῶς.

Ἐν Ἀθήναις 6 Σεπτεμβρίου 1911

Μετ' ἄκρας ὑπολήψεως
Ἐδστρ. Κουλουμβάκης
Βουλευτὴς ἐκ Λακωνίας

Ἀπὸ τὴν «Ἀκρόπολη» (7 Σεπτεμβρ. σελ. 1).

Η ΚΟΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Η ΕΛΛΑΣ ΕΣΩΘΗ

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν σκηνὴν τοῦ «Ἀττικοῦ» θεάτρου. Αἰρομένης τῆς αὐλαίας φαίνεται ἡ ἀρχιμαλλιαρὴ δεσποινὶς Κοτοπούλη, ἢ ἑποῖα κανένα ἔρ-

γον μὴ γραμμένον εἰς τὴν μαλλιαρὴν γλῶσσαν δὲν παριστάνει (βλέπε χθεσινὸν «Σκρίπ» σελὶς 5) συνομιλοῦσα μὲ τοὺς ἐπίσης ἀρχιμαλλιαροὺς Ταγκόπουλον, Ἴδαν, Πάλλην καὶ Καλομοίρην).

ΣΚΗΝΗ Α'

ΔΙΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ.—Λοιπὸν ;

ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.—'Ανάγκη νὰ καταστραφῇ ἡ ἐθνικὴ γλῶσσα. Ἄν δὲν τὴν καταστρέψω δὲν θὰ πεθάνω ἡσυχος.

ΔΙΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ.—'Αλλὰ τί βλέπω; Σεῖς γέρνετε περισσότερο ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος σὰν ὄξεια.

ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.—Μὴ σὰς φαίνεται παράξενον. Μὲ βρῦνουν τὰ ρούβλια τὰ ὅποια ἔχω στὶς δεξιὰς τσέπες μου. Μόλις πρὸ ὀλίγου ἔλαβον ἡμισυ ἑκατομμύριον ἐξ αὐτῶν. Θέλετε μερικὰ ;

ΟΛΟΙ.—'Α ὄχι! Καὶ ἐμεῖς ἀπὸ τὴν Τράπεζαν ἐρχόμεθα. Θεέ μου, τί θὰ τὰ κάνουμε τόσα ρούβλια ;

ΣΚΗΝΗ Β'

(Εἰσέρχεται χωρὶς νὰ τὸν ἀντιληφθῇ κανεὶς ὁ γλωσσαμύνητων βουλευτῆς κ. Κουλουμβάκης. Κρύπτεται μέσα εἰς ἓνα θεωρεῖον ὁπόθεν παρακολουθεῖ τὰ ἐπὶ τῆς σκηνῆς μεταξὺ τῶν μαλλιαρῶν λεγόμενα).

ΣΚΗΝΗ Γ'

ΠΑΛΛΗΣ.—Φίλοι, χαρῆτε. Εἶμαι βέβαιος πῶς σὲ λίγο καιρὸ ἔλοι θὰ μιλάνε τὴν γλῶσσαν μας. Φίλοι, σηκωθῆτε καὶ ζητωκραυγάσατε μαζί μου. Ζήτω ὁ μαλλιαρισμός. Κάτω ἡ ἐθνικὴ γλῶσσα.

ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ (ἀπὸ τὸ θεωρεῖον, σιγᾶ). —Πρρρρρρρροδῶται, συνέλαδον ὅμας...

ΠΑΛΛΗΣ.—'Εγὼ θεωρῶ τὴν νίκην μας ὡς γεγονὸς τετελεσμένον. Ἦδη ἤρχισα νὰ σκέπτομαι πῶς θὰ καταστρέψω τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν τῶν Γερμανῶν. Ξέρετε λοιπὸν τί ἔκαμα ;

ΟΛΟΙ.—Τί ;

ΠΑΛΛΗΣ.—Μετέφρασα τὸ ποίημα τοῦ Γκαίτε «'Αγία χόματα» εἰς τὴν μαλλιαρὴν. Πάει καὶ ἡ Γερμανικὴ. Τὴν ἐφάγαμε.

ΙΔΑΣ.—'Αἴντε μωρὲ καὶ δὲν ὁ ἀφήσουμε γλῶσσα ἀπάγωγη.

ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ (ξερογλυφόμενος).—Καὶ πῶς μ' ἀρέσουν ἡ βωδινὲς μὲ κάπαρη...

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ.—'Εχω νὰ κάμω μίαν πρότασιν αὐτὸ τὸ ποίημα ποῦ μετέφρασε ὁ Πάλλης νὰ τὸ ἀπαγγείλω τὸ βράδον στὴν παράστασι τῆς «Στέλλα Βιολάντη».

ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.—«Στέλλα Βιολάντη» καὶ πράσινα ἄλογα.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.—Μίαν ἀπορίαν, παρακαλῶ. Ποῖον συμφέρον ἔχομε γιὰ νὰ καταστρέψωμε καὶ τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν ;

ΠΑΛΛΗΣ (γελῶν).—'Ὁ παιδί... Ἐξέχασες λοιπὸν τὸ Μαροκινὸν ζήτημα ; Ἐξέχασες τὸ κατὰ τῆς Γερμανίας μίσος τῆς Γαλλίας ; Μετὰ τὰ ρούβλια, ναπολεόνια, φίλοι μου, ναπολεόνια.

ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.—'Ὅστε πρέπει νὰ παραγγείλω δεῦτερο ντουλάπι.

ΙΔΑΣ.—Νὰ τὸ κάμης τί ;

ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.—Γιὰ τὰ ναπολεόνια ντέ. Στὸ ἓνα θὰ βάζω τὰ ρούβλια καὶ στὸ ἄλλο τὰ ναπολεόνια.

ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ (ἀπὸ τὸ θεωρεῖον τοῦ σιγᾶ). Πρρρρρρρροδῶται, συνέλαδον ὅμας...

ΠΑΛΛΗΣ.—'Ανάγκη ὅμως νὰ φέρουμε τὸ βράδον στὸ θέατρο καὶ τὸν Βενιζέλον νὰ τὸν ἀνακηρύξουμε ἐπιστήμως ἀρχηγὸν μας.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ.—Μένετε ἡσυχοί. Ἐφρόντισα γι' αὐτό. Εἰδοποίησα τὸν κ. Βενιζέλον στὸ Λουτράκι. Τὸ βράδον θὰ εἶναι ἐδῶ...

ΙΔΑΣ.—'Αἴντε μωρὲ καὶ τοὺς φάγαμε.

ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.—Μοῦ κάμεις μιὰ χάρι, Ἴδα ;

ΙΔΑΣ.—Ν' ἀκούσω.

ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.—Νὰ μὴν ἀναφέρῃς αὐτὴ τὴ λέξι «φάγαμε». Μοῦ κεντᾶς τὴν ἄρεξι, καταλαβαίνει ;

ΣΚΗΝΗ Δ'

ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ (παρουσιάζόμενος στὸ θεωρεῖον μὲ φωνὴν ποῦ κάμει τοὺς συνωμῶτας νὰ τρέμουν). —'Αθλοῖο... Ἦκουσα τὰ καταχθόνια ὅμων σχέδια... Ὅχι... Αὐτὸ οὐδέποτε γενήσεται... Φοβέυσω ὅμας... Καταδώσω ὅμας... Ἐγὼ εἶμι ὁ γλωσσαμύνητων... Τρέμετε τὴν ἐμὴν ὀργήν... Τὰ προδοτικὰ ὅμων σχέδια ἀναγγελοῦ τῷ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπειδὴ δὲ κίνδυνος ἐστὶ ὡς ἐκ τῆς πωλήσεως ὅμων Γαλλίᾳ ἓνα τὴν ἐθνικὴν τῶν Γερμανῶν γλῶσσαν καταστρέψητε, νὰ ἐκθέσῃτε τὴν ἐνδοξὸν ὅμων πατρίδα ἀπέναντι φίλης καὶ προστάτιδος Δυνάμεως, καταγγελοῦ ἐπίσης πάνθ' ὅσα ἡκροατάμην τῷ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπῳ τῆς Γαλλίας. (Ὁ κ. Κουλουμβάκης φεύγει ὑπερηφάνως ἐνθ' οἱ συνωμῶται μένουσιν ὡς ἀπολιθωμένοι).

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

(Ὁ κ. Κουλουμβάκης καταγγέλλει τὰ ὅσα ἤκουσε εἰς τὸν Τύπον, τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὸν Γάλλον πρεσβευτήν. Τὰ σχέδια τῶν συνωμῶτων ἀπεκαλύφθησαν. Ἡ Ἑλλὰς ἐσώθη.

ΠΑΡΣΙΦΑΛ

Γιὰ τὸν ἄγριο καὶ κωμικὸ πῶλεμο ποῦ γίνεται στὸ Βόλο κατὰ τῶν ὑπαδῶν τῆς Δημοτικῆς γλώσσας ἀπὸ ἓνα σεβασμιώτατο κοιλάρκι καὶ ἀπὸ ἓνα θαφροστεφανωμένον δραματικὸ ἐφέτη, διαδίδουμε τὰκόλουθα στὴ «Θεσσαλία» τοῦ Βόλου (3 Σεπτεμβρίου, σελ. 3):

ΛΑΡΙΣΣΑ, 2.—Προσῆλθον σήμερον ἐνώπιον τοῦ ἐφέτου κ. Ἀμπελά οἱ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀθέων ἐνοχοποιούμενοι κ. κ. Σαράτσης, Φλώρος, Ἀσπιώτης καὶ Οἰκονομάκης.

Ὁ κ. Ἀμπελάς ἐχορήγησεν εἰς αὐτοὺς τρίήμερον προθεσμίαν, ἕπως λάθωσι γνῶσιν τῆς δικογραφίας καὶ ἀπολογηθῶσιν.

Ὁ κ. Σαράτσης προσήλθε μετὰ τοῦ δικηγόρου του κ. Σοφ. Τριανταφυλλίδου, ὅστις ἤρξατο τῆς μελέτης τῆς δικογραφίας.

Οἱ κατηγορούμενοι πιθανὸν νὰ ἀπολογηθῶσι τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

Καὶ οὕτω ἡ ὑπόθεσις πλησιάζει εἰς τὸ τέλος.

Ἡ ἐφημερίς ἡμῶν ὑπεστήριξεν, ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἕλη εἶναι δημοσύργημα κακοβούλων καὶ φρονεῖ, ὅτι ἡ ὠραία ἡμῶν πόλις δὲν εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ διατηρῆ ἐν αὐτῇ οὔτε ἀθέους, οὔτε ἀναρχικούς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀνέλαβε νὰ τὴν σώσῃ ὁ Κουρτοβτικός. (*)

Ἀναμένομεν τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς Δικαιοσύνης.

Καὶ ἂν ὄντως ἀποδειχθῆ, ὅτι πράγματι ὑπῆρξαν ἄνθρωποι ἄθρησκοι καὶ ἀπάτριδες, ἡμεῖς πρῶτοι θὰ συγχαρῶμεν τοὺς σώσαντας τὴν πόλιν, ἀπὸ τῶν στυλῶν αὐτῶν διαλαλοῦντες τὴν μεγάλην των εὐεργεσίαν.

Ἄν ὅμως ἀποδειχθῆ τὸναντίον, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἄθρησος ἐγένετο διὰ τὸ τίποτε καὶ ὅτι οἱ φοβεροὶ καὶ τρομεροὶ ἄθεοι καὶ ἀντίχριστοι κατεσκευάσθησαν ἐξ ἰδιοτελείας ἢ ἐμπαθείας, τότε ἀλλοίμονον καὶ τρίς ἀλλοίμονον εἰς τοὺς Θεομαίχτας.

Οὐδεὶς θὰ κάτορθώσῃ νὰ σώσῃ τὸ τομάρι τους ἀπὸ τὴν ἐκδίκησιν τῶν πολιτῶν.

ΑΡΓΑΛΑΣΤΗ, 2. Καὶ ἡ κωμόπολις ἡμῶν δὲν καθυστέρησε νὰ προσθήσῃ εἰς τὸ κομβολόγιον τῶν ἀθέων δύο.

Ἀλλὰ ἂν καὶ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν ἄθεοι καὶ ἀναρχικοὶ εἶναι ὅσιν τοὺς ἐξ Ἀργαλαστῆς κληθέντας, τότε, μὴ τὴν ἀλήθειαν, τὸ ἕλον οἰκοδόμημα θὰ καταρρεύσῃ καὶ ἀμφιβέλλομεν ἂν θὰ διαφύγουν οἱ οἰκοδομήσαντες αὐτό.

Σημ. τοῦ «Νουμά». — Ὁ κ. Κουρτοβτικός βγάξει τὸν «Κήρυκα» τοῦ Βόλου. Τίς προάλλες ποῦ δικαζότανε στὸ Κακοσυροδικεῖο ἀναγκάστηκε νὰ μολογήσῃ πὺς εἶχε δικαστεῖ καὶ καταδικαστεῖ καὶ ἄλλοτες γιὰ πλαστογραφία.

Ἀκούσατε λοιπὸν τί ἀκριβῶς συμβαίνει· οἱ φοβεροὶ ἄθεοι καὶ ἀναρχικοὶ εἶναι ὁ Ἑλληνοδιδάσκαλος κ. Κουμπῆς καὶ ὁ Σχολάρχης κ. Βάρναλης.

Ὁ κ. Βάρναλης καλεῖται νὰ ἀπολογηθῆ ἐπὶ ἀναρχισμῷ, ἀθεϊσμῷ καὶ δι' ἄλλα συναφῆ προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ἀπὸ τὰ ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ κώδικος, διότι ὁμιλῶν περὶ τῆς δημοσιευθείσης ἐγκυκλίου τοῦ Πατριαρχείου κατὰ τῶν Μαλλιαρῶν, λέγεται, ὅτι εἶπεν, ὅτι ἡ γλῶσσα θὰ βαδίσῃ μόνη τῆς τὸν δρόμον καὶ ὄχι μὲ τὰ δημοκοπήματα τῶν καλογήρων· αὐτὸ εἴμπορεῖ νὰ εἶναι ἀνευλαβές, ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ καὶ ἀπόδειξιν, ὅτι ὁ κ. Βάρναλης εἶναι ἄθεος. Ὡς ἰδιαίτερον ἐπιβαρυντικὸν ἔχει καὶ ὅτι ἡ Ἐκδοτικὴ Ἑταιρεία τοῦ κ. Φέξη ἀνέθηκεν εἰς αὐτὸν τὴν μετάφρασιν τῶν ἀρχαίων Δραμάτων.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ Βάρναλη. Περὶ Κουμπῆ δὲ διὰ νὰ ἀποδειχθῆ ἡ ἀποστασία του ἐκ τῆς Ὀρθοδοξίας, οἱ κατήγοροί του ἀνέτρεξαν εἰς τὸ παρελθόν.

Ἀνεμνήσθησαν, ὅτι πρὸ τριάκοντα πέντε ἐτῶν εἰς τὴν Ἀργαλαστήν, μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου διδασκάλου, ἐδίδαξε κάποιος Ἰσάρας διαμαρτυρούμενος.

Περὶ τοῦ Ἰσάρα αὐτοῦ μυθεῖται ὅτι ἦτο κατὰ τῶν εἰκόνων καὶ μαθητῆς τις αὐτοῦ Ῥακῆς καλούμενος ἐπὶ τοσοῦτον ἐνεποτίσθη ἀπὸ τὰ δόγματα τοῦ Ἰσάρα, ὥστε ἔσχισε μίαν εἰκόνα καὶ τὴν ἔκασεν.

Τὸ τοιοῦτον λέγεται ὅτι ἔγεινεν. Οὐδεὶς ὅμως εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ βεβαιώσῃ· εἶναι ὁ θρύλλος τοῦ χωριοῦ.

Παρὰ τῇ Ἰσάρα αὐτῷ ἐμαθήτευσε καὶ ὁ κ. Κουμπῆς· ἄρα καὶ ὁ Κουμπῆς, ὅστις ἐπὶ δεκαεπτὰ συναπτὰ ἔτη διδάσκει τὰ παιδιὰ τῶν Ἀργαλαστικῶν χωρὶς ποτε νὰ ἀκουσθῆ τι περὶ τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων ὡς ἀντικειμένων εἰς τὰς τῶν συμπατριωτῶν, εἶναι καὶ αὐτὸς ἄθεος!

Ἀλλὰ καὶ ἄλλο ἐπιβαρυντικὸν ἔχει καὶ οὗτος. Ἐδίδαξεν εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ἀνωτέρας τάξεως τοῦ Σχολαρχείου Ἀστρονομίαν, καὶ μάλιστα περὶ τοῦ κομήτου τοῦ Χάλεῦ.

Καὶ γιὰ τὴν πολυθρόλητη φωτογραφία (ποῦ δημοσιεύτηκε δὲ καὶ στοὺς «Καιροὺς» τῆς Κεριακῆς) διαδίδουμε στὴν «Πατρίδα» τοῦ Πύργου (31 Αὐγούστου σελίδα 2 καὶ 3 Σεπτεμβρίου σελίδα 1) τὰκόλουθα:

ΕΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΑΡΟΜΗΣ

Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔγινε διὰ τῆς συμμετοχῆς τοῦ κ. Ταγκοπούλου εἰς τὴν φωτογραφίαν τῶν δημοδιδασκάλων δὲν εἶναι ἀνορθογραφία, ἕπως λέγει ὁ

«45ος» ἀλλὰ καὶ χειρότερον. Δὲν δύναμαι νὰ ἐνοήσω τί ἤθελεν ὁ πρακτικογράφος τῶν μαλλιαρῶν καὶ ἔχι τῶν δημοτικιστῶν—ὅπως γράφουσι τινες θέλοντες νὰ μετριάσωσι τὴν ἀγανάκτησιν τῆς κοινῆς γνώμης διὰ τὰς γλωσσικὰς του γνώμας—εἰς τὴν φωτογραφίαν τῶν δημοδιδασκάλων. Μήπως ἤθελε νὰ μᾶς κάμῃ φίλους τοῦ ὄργάνου του; Ἀλλὰ τότε διατὶ δὲν ἔκαμνε σχετικὴν τινα ὁμιλίαν; Ἦως εἶχε τὸ θάρρος νὰ παρουσιασθῇ ἐν τῷ κρυπτῷ; Ὁ κ. Ταγκόπουλος εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἔχῃ ὁποιασδήποτε θέλει γνώμας περὶ γλώσσης· τὸ νὰ ἔχῃ ὅμως τὸ θάρρος νὰ παρουσιάζηται μεταξὺ τῶν δημοδιδασκάλων, αὐτὸ μὲν τὴν ἀλήθειαν, εἶναι ἔχι ἐκπληκτικόν, ἀλλὰ τρομακτικόν. Βεβαίως θὰ ἤθελε νὰ σπείρῃ τὸν μαλλιαρισμόν. Ἄς βεβαιωθῇ ὅμως, ὅτι ὁ σπῆρος τὸν ὁποῖον φαντάζεται ὅτι σπείρει, πίπτει εἰς ἀκάνθας καὶ οὐδέποτε θὰ φυτρώσῃ, διότι οἱ δημοδιδάσκαλοι εἶναι πιστοὶ ὁπαδοὶ τῆς Ἑθνικῆς γλώσσης μας καὶ μόνον αὐτῆς. Τὸ εὐτύχημα εἶναι, ὅτι δὲν ἠγνοήθη ὁ κ. Ταγκόπουλος, ἄλλως θὰ εἴχομεν ἀναμφιβόλως δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Διὰ τοῦτο δὲ εἶπον ἐν ἀρχῇ ὅτι ἡ συμμετοχὴ του εἰς τὴν φωτογραφίαν εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἀνορθογραφίας εἰς τὴν τελείαν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδρομῆς.

Εἶμαι βέβαιος, ὅτι οὐδεὶς δημοδιδάσκαλος θὰ ἀποκτήσῃ φωτογραφίαν εἰς ἣν ποζάρει καὶ ὁ πρακτικογράφος τῶν μαλλιαρῶν.

Εἰς δημοδιδάσκαλος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ

Συγχαίρω μᾶλλον ἢ εὐχαριστῶ τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα «Ἀθῆναι» δι' ὅσα γράφει εἰς τὸ χθεσινὸν αὐτῆς φύλλον ἐν σχέσει πρὸς τὴν συμμετοχὴν τοῦ κ. Ταγκοπούλου εἰς τὴν φωτογραφίαν τῶν εἰς Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν ἐκδραμόντων δημοδιδασκάλων. Τῷ ἔντι τὸ ποζάρισμά του ὡς βεδήλωσις πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ τὴν ἡμέραν μάλιστα ἐκείνην καθ' ἣν ἑκατοντάδες δημοδιδασκάλων προσεκύουν τὰ θάνατα κειμήλια τῆς τέχνης. Τὸ εὐτύχημα ὅμως εἶναι, ὅτι ἡ καλλιτέχνης φωτογράφος δις Ἄντ. Χριστοπούλου δὲν ἐφωτογράφησε τοὺς δημοδιδασκάλους μόνον ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις. Ὡστε ἄς εἶναι βέβαιος ὁ κ. Ταγκόπουλος, ὅτι πρὸς μεγάλην του λύπην, ὅλοι οἱ δημοδιδάσκαλοι θὰ ἀποκτήσωσι μὲν τὰς ἄλλας φωτογραφίας, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐκείνην, εἰς ἣν ποζάρει καὶ οὗτος.

Εἰς δημοδιδάσκαλος

Εἶναι σκληρὴ ἡ αἴσθησις πὸς χάνεται ἡ Πόλις γιὰ μᾶς ὀλότελα, μὰ δὲ μὲ ταράζον βυζαντινὰ ὄνειρα τόσο ὅσο ἡ γνώσις πὸς, εἴτε τὴν ἔχομε εἴτε δὲν τὴν ἔχομε τὴν Πόλις, εἶμαστε μέτριοι, ψόφιοι, κοιμισμένοι, κακομοιριασμένοι καὶ μέτριοι, μέτριοι.

ΙΔΑΣ

Ο ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ (*)

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΕΝΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ. Ἡ πούλια μεσουράνησε...

ΑΛΛΟΣ. Νά, καὶ ὁ Ἀβγερινὸς ἐπρόβαλε κεὶ κάτου...

ΤΡΙΤΟΣ. Κοντέθει ἡ σειρὰ μου...

Ὁ ΣΚΟΠΟΣ. Ἀρκετὰ ἐψύλαξα ἐγώ.

Ὁ Α'. Τραγούδησε πάλε ὁ φυλακισμένος;

Ὁ ΣΚΟΠΟΣ. Κ' ἔκανε τίποτις ἄλλο; Φαίνεται ὅθ' κοιμήθηκε πιά...

Ὁ Β'. Κέφι ποὺ στῶχει. Ἔ; Μὰ τί ἔκαμε; Ἐν ξέρει κανένας σας; Κατὰ τὴ φύλαξη ποὺ τοῦ κάνουμε μὴ φαίνεται πὸς τὸν ἔχω γιὰ κόψιμο...

Ὁ ΣΚΟΠΟΣ. Βρὲ ἀδερφοῦλη μου, τὸ ἴδιο λογάζω κέγώ· κέκείνος χαροκοπάει...

Ὁ Γ'. Καλὸ χαροκοπὶ εἰ μοιροῦ... Νὰ μὴ σοὺ τύχει, κολέγα, καὶ ἀπό...

Ὁ Α'. Ὅχι μωρέ... Εἶπανε πὸς εἶναι, τὰκούς; μάγος καὶ μάγεψε τὸ βασιλιὰ καὶ ἀπὸ τότες ἀρώστησε.

Ὁ Β'. Τᾶκουσα κέγώ. Εἶπανε μάλιστα πὸς ἤθελε, λέει, νὰνίξει τὴν πόρτα τοῦ στοιχειοῦ. Κι ἐν τὴν ἀνοίγε, τὰκούς; θάβγαينه τὸ στοιχειὸ καὶ θὰν τὴ ρήμαζε τὴν πολιτεία.

Ὁ Γ'. Τί στοιχειὸ μωρέ! Ἐφτοῦνας, καθὼς κρυφοπῆρε τὰζτί μου ποὺ τὰ λέγανε οἱ ἀξιώματικοί, εἶναι, παιδί μου, ἀλλαξόπιστος. Ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε καὶ νὰ μὴ βγεῖ ἀπὸ τὸ στόμα σας...

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Μὰ τί, παιδιὰ εἶμαστε;

Ὁ Γ'. Μάγεψε τὸ βασιλιὰ καὶ ὁ βασιλιάς, βρὲ σεις, σὰ γυναίκα τὸν ἀγάπησε. Λένε, τὰκούς; πὸς στὸν τόπο του παίρνονται ἄντρες μάντρες!

Ὁ ΣΚΟΠΟΣ. Μωρ' τί λές; !...

Ὁ Γ'. Ναι! μαθές. Ἐχει ἐδάφτος τὸ κοκαλάκι, κατὰλαβες, καὶ ὁ βασιλιάς εἶναι σὰν τὸ κρῦο τὸ νερό... Τὸν ὀρέχτηκε ὁ φίλος, κατὰλαβες...

Ὁ ΣΚΟΠΟΣ. Μωρ' ἀφτουνῶ τοῦ πρέπει κάψιμο, ἔχι κόψιμο...

Ὁ Α'. Μπὰ τὸ θεοκατάρτο!

Ὁ Γ'. Καὶ τί ἄλλο, τὰκούς; ὀρίζει τὴ μάγισσα ποὺ τρῶει τὰνθρώπινο κρέας.

Ὁ ΣΚΟΠΟΣ. Μωρ' τί τὸν φυλάνε πιά;

Ὁ Γ'. Τὸν φυλάνε λέει; Ἐκλεψε, τὰκούς; τὸ διαμαντένιο κλειδί καὶ κείνο καρτεράνε νὰν τοῦ βροῦνε.

Ὁ Β'. Ναι, γιὰ τὴν πόρτα τοῦ στοιχειοῦ.

(*) Κοίταξε ἀριθ. 448, 444 καὶ 445.